RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.473 van 2 mei 1996
in de zaak A. 65.823/VII-13.434.

In zake :
1. Marc DEVISCH,
   wonende te RUISELEDE,
   Wingenesteenweg 8,
2. André VAN OOST,
   wonende te RUISELEDE,
   Gallatasstraat 6
3. Mia COEN,
   wonende te RUISELEDE,
   Klaphullestraat 8
4. Firmin ALLIET,
   wonende te RUISELEDE,
   Gallatasstraat 2,
5. Eric VANDE KERCKHOVE,
   wonende te OOSTKAMP,
   Stuivenbergstraat 114,
6. Adolf NEIRINCK,
   wonende te TIELT,
   Ruiseleedsesteenweg 53,
7. Jean WOUTERS,
   wonende te BRAINE-LE CHATEAU,
   Vieux Chemin de Nivelles 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc DEVISCH, André VAN OOST, Mia COEN, Firmin ALLIET, Eric VANDE KERCKHOVE, Adolf NEIRINCK en Jean WOUTERS op 2 oktober 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 april 1995 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Dentergem,

Oostrozebeke, Ruiselede, Wielsbeke en Wingene, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1995;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 1996, op welke datum de zaak werd uitgesteld tot de terechtzitting van 21 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gr. ALLIET, die verschijnt voor de eerste zes verzoekers en die tevens loco Advocaat J. DURNEZ verschijnt voor de zevende verzoeker, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, in het eerste middel wordt aangevoerd wat volgt :

> "Eerste middel, afgeleid uit de schending van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid de artikelen 2 en 3, door niet voorlegging van het ontwerp-gewestplan aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.
>
> Dat uit de parlementaire voorbereidingen van de Stedebouwwet blijkt dat de ontwerp-gewestplannen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State moet worden voorgelegd.
>
> Dat volgens vroegere rechtspraak van de Raad van State zulks enkel geldt wanneer de plannen bepalingen bevatten die afwijken van de bepalingen van het K.B. van 28 december 1972.(...)
>
> Dat het thans vastgestelde ontwerp-plan bepalingen bevat die afwijken van de bepalingen van het K.B. van 28 december 1972 voor zover het bepaalde agrarische gebieden (inz. de Wantebeekvallei te Ruiselede) wijzigt in agrarische gebieden met ecologisch belang.
>
> Dat agrarische gebieden met ecologisch belang volledig vreemd zijn aan het K.B. van 28 december 1972 zodat het ontwerp-gewestplan minstens voor deze gebieden (inz. Wantebeekvallei te Ruiselede en de Mandel- en Leievallei te Dentergem) aan het Advies van de Raad van State afdeling wetgeving had dienen voorgelegd te worden";

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij doet gelden :

> "Door het gebruik van de term ’agrarisch gebied met een ecologisch belang’ wijkt het B. Reg. dd. 19.04.1995 niet af van het K.B. van 28.12.1972, aangezien de wijziging van landschappelijk waardevol landbouwgebied naar ecologisch waardevol landbouwgebied geen bestemmingswijziging is, maar hoogstens een hogere bescherming van natuurwaarden binnen dezelfde bestemming als landbouwgrond.
>
> Het besluit verduidelijkt enkel de inhoud van het begrip ’agrarisch gebied’ in de context van de gronden gelegen in de vallei van de Wantebeek en het advies van de afdeling wetgeving is dus niet vereist";

Overwegende dat in de preambule het bestreden besluit achtereenvolgens verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, het koninklijk besluit van 17 december 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Roeselare-Tielt, het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992 tot wijziging van het besluit van 20 april 1967 houdende aanwijzing van een gewest (Roeslare-Tielt) waarvoor een plan van aanleg moet worden opgemaakt, het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1993 houdende gedeeltelijke herziening van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan Roeselare-Tielt, het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepaling van de normatieve en niet-normatieve delen van het definitief vastgestelde gewestplan en het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke, Ruiselede, Wielsbeke en Wingene; dat het vervolgens de formaliteiten vermeldt van het openbaar onderzoek en de raadplegingen; dat het voorts

verwijst naar het advies dat de Regionale Commissie van Advies voor de streek West-Vlaanderen op 20 januari 1995 heeft uitgebracht en de redenen aangeeft waarom van dit advies wordt afgeweken; dat het tenslotte vermeldt :

"Overwegende dat dit plan, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 22 december 1993, onverwijld vastgesteld moet worden;
Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;
Gelet op de dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat blijkens de gegevens van het dossier, het bestreden besluit geen toepassing maakt van de bestemmingsvoorschriften die zijn bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat het enkel "aanvullende stedebouwkundige voorschriften" vaststelt die geen herneming zijn van de in voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalde bestemmingsvoorschriften, maar nieuwe bestemmingsvoorschriften uitmaken; dat deze aanvullende voorschriften het volgende opschrift vragen : "gebied voor uitbreiding van bestaande nijverheid", "lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter", "agrarisch gebied met ecologisch belang", "gebied voor watergebonden bedrijven" en "gebied voor uitbreiding en sanering van bestaande nijverheid";

Overwegende dat de aangehaalde aanvullende stedebouwkundige voorschriften, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, verordenende kracht bezitten; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met

redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat deze pleegvorm niet werd nageleefd; dat de "dringende noodzakelijkheid", waarnaar in de aanhef van het bestreden besluit zonder meer wordt verwezen, niet kan volstaan om het ontwerp van besluit niet aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen; dat de ingeroepen "dringende noodzakelijkheid" immers niet met bijzondere redenen is omkleed; dat het verweer van de verwerende partij niet relevant is nu het bestreden besluit nog andere aanvullende voorschriften vaststelt dan het voorschrift "agrarisch gebied met ecologisch belang"; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, met betrekking tot de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat eerste verzoeker pachter-exploitant is van gronden gelegen te Ruiselede, met een oppervlakte van 76a.96ca. en 99a.63ca., dat tweede verzoeker eigenaar-exploitant is van de gronden gelegen te Ruiselede met een oppervlakte van 50a.60ca., 50a.30ca., 65a.60ca., 30a.90ca., 46a.40ca., 26a.60ca. en 42a.70ca., dat derde verzoekster eigenaar-exploitante is van gronden gelegen te Ruiselede, met een oppervlakte van 63a.80ca., 1ha.65a.60ca., 25a. 30ca., 1ha.06a.80ca. en 6a.90ca., dat vierde verzoeker eigenaar-exploitant is van gronden gelegen te Ruiselede, met een gezamelijke oppervlakte van 8ha.77a. en gebruiker-exploitant van gronden gelegen te Ruiselede met een gezamelijke oppervlakte van 1ha.80a., dat vijfde verzoeker medeëigenaar en exploitant is van gronden gelegen te Ruiselede, met een gezamelijke oppervlakte van 2ha.87a.59ca., dat zesde verzoeker eigenaar-exploitant is van gronden gelegen te Ruiselede met een gezamelijke oppervlakte van 2ha.43a.70ca., dat zevende verzoeker, "industrieel" van beroep, verklaart eigenaar te zijn van gronden gelegen te Ruiselede met een gezamelijke oppervlakte van

1ha.80a., dat de gronden door het aangevochten besluit worden bestemd tot "agrarisch gebied met ecologisch belang", dat, blijkens artikel 10 van het besluit de "agrarische gebieden met ecologisch belang die gebieden (zijn) die omwille van de belangrijkheid van de fauna en flora die zij herbergen of omwille van hun invloed op de aanpalende groengebieden een uitgesproken ecologische waarde hebben" en "alleen die werken en handelingen er (mogen) worden uitgevoerd die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden", dat in het advies dat de Regionale Commissie van Advies van de streek West-Vlaanderen wordt aangenomen dat de opgelegde bestemming onmiskenbaar de exploitatiemogelijkheden van de betrokken gronden en bedrijven aantast, dat de bedoelde aantasting een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betekent, dat "zulks des te meer geldt omdat de getroffen gronden van de Wantebeekvallei te Ruiselede in de rechtstreekse nabijheid van de onderscheiden bedrijfszetels van eerste tot en met zesde verzoeker zijn gelegen, dat eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde verzoekers houders zijn van een veestapel, waarbij het landbouweconomisch noodzakelijk is dat de landbouwgrond in de omgeving van de bedrijfszetel gelegen is, dat landbouweconomisch de getroffen grond onmogelijk kan vervangen worden door een financiële vergoeding -waarvan er in het betrokken besluit zelfs geen sprake is- of gronden gelegen in andere gebieden, nu het landbouweconomisch onmogelijk is om een veestapel dagelijks van een stalling naar een ver afgelegen weide te brengen, dat de aantasting van de exploitatiemogelijkheden en het uitblijven van elke vorm van financiële schadeloosstelling, in concreto een bedreiging vormen voor het verder bestaan van de betrokken bedrijven, dat verzoekers belangrijke financieringen hebben lopen, waarbij het voor de nakoming van hun respectievelijke verplichtingen ten aanzien van de financiële instellingen noodzakelijk

is dat zij hun bedrijf landbouweconomisch volledig en zonder eigendomsbeperkingen zouden kunnen exploiteren";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat luidens artikel 8, tweede lid, 5˚, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, dat de verzoekers zich dus in hun verzoekschrift niet mogen beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moeten aanvoeren die, enerzijds, wijzen op de ernst van het nadeel en die, anderzijds, aantonen dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel kunnen ondergaan, dat het eenvoudig gebruiken van stijlformules niet volstaat om het moeilijk te herstellen nadeel aannemelijk te maken, dat door in hun verzoekschrift enkel aan te voeren dat "de aantasting van de exploitatiemogelijkheden van de betrokken gronden en bedrijven een onherstelbaar nadeel vormen", verzoekers in geen geval afdoende concrete gegevens aanbrengen die een schorsing van de tenuitvoerlegging kunnen verantwoorden, dat, ingeval van vernietiging, de schade die verzoekers zouden geleden hebben door de tijdelijke aantasting van de exploitatiemogelijkheden, van financiële aard zou zijn, nl. een tijdelijk en gedeeltelijk inkomensverlies;

Overwegende dat het verzoekschrift vijf middelen bevat; dat ter adstructie van het vijfde middel onder meer wordt aangevoerd dat door het feit dat in het agrarisch gebied met ecologisch belang alleen die werken en handelingen mogen worden uitgevoerd die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden, de landbouwexploitatie bedrijfs-

economisch onmogelijk wordt, dat weliswaar het bestreden besluit de landbouwexploitatie niet rechtstreeks beperkt, dat het echter de rechtsgrond is voor de toepassing van bepalingen die wel exploitatiebeperkingen opleggen, met name het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen naar luid waarvan in bedoeld gebied geen vegetatiewijziging mag plaatshebben zonder vergunning, dat aangezien in bedoeld besluit onder vegetatie wordt verstaan alle natuurlijke en halfnatuurlijke begroeiingen met alle spontaan gevestigde kruid-, struweel- en bosbegroeiingen, "zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van onkruidbestrijding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt", dat voorts luidens dit "vegetatiebesluit elke vorm van tussenkomst in de waterhuishouding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt, dat zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van irrigatie, ontwatering, drainage beïnvloeding van overstromingsgebieden verboden is, dat in het ontwerpmestaktieplan zoals ’goedgekeurd’ op 29 september 1993 (doch waarvan de definitieve tekst nog steeds geen kracht van wet heeft) de bemestingsnormen aanzienlijk strenger zijn voor agrarische gebieden met ecologisch belang dan in de gewone agrarische gebieden, dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat in agrarische gebieden met ecologisch belang elke vorm van doeltreffende landbouwexploitatie onmogelijk wordt gemaakt en de exploitatie van landbouwbedrijven buiten iedere redelijke proportie wordt gehinderd zonder dat op enige wijze in een passende schadevergoeding wordt voorzien"; dat na de uiteenzetting van het vijfde middel het verzoekschrift vervolgt met de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals het hierboven is weergegeven; dat aangezien ter adstructie van het vijfde middel de concrete gegevens worden vermeld waaruit moet blijken dat elke vorm van doeltreffende landbouwexploitatie

onmogelijk is, dit niet nog eens met zoveel woorden moet worden herhaald bij de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarin wordt aangevoerd dat het ingevolge het bestreden besluit voortaan onmogelijk zal zijn om de gronden doeltreffend te exploiteren; dat, wat dat betreft, het verzoekschrift voldoet aan artikel 8 van het eerdervermeld koninklijk besluit van 5 december 1991; dat voorts de gegeven uiteenzetting overtuigt; dat het nadeel ernstig is; dat tenslotte het nadeel bezwaarlijk kan worden gereduceerd tot een louter "tijdelijk en derhalve financieel" nadeel; dat het gezond verstand zelve zegt dat het nadeel onomkeerbaar zou zijn; dat het derhalve moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat wat de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde verzoeker betreft voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen; dat niet moet worden onderzocht of ook aan die voorwaarden is voldaan in hoofde van de zevende verzoeker;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 april 1995 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke, Ruiselede, Wielsbeke en Wingene, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1995.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee mei 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**